

Aan Vertegenwoordigers van centrales in het LOAZ

Betreft   Reactie NFU op ultimatum
Datum   18-6-2018

Ons kenmerk   18.7139/DK/DvL

Geachte Vertegenwoordigers van centrales in het LOAZ,

Naar aanleiding van de per mail en aangetekende post verzonden brieven d.d. 13 juni jl. met daarin een door u gesteld ultimatum betreffende de Cao umc willen wij als volgt reageren. Wij betreuren dat u het cao overleg voortijdig heeft beëindigd en ons nu confronteert met een ultimatum. U negeert bovendien ons aanbod voor het inzetten van een gezamenlijk aan te wijzen onafhankelijk bemiddelaar ten behoeve van hervatting van het cao-overleg.

In de vijf onderhandelingsronden hebben wij ten aanzien van onze oorspronkelijke inzet een aantal keren toenadering tot u gezocht. Wij hebben de aangepaste voorstellen nader uitgewerkt en aan u toegezonden, te weten:

- NFU-Nota van inzet Cao umc d.d. 9 maart 2018 (NFU-18.2853);
- Agenda en bouwstenen nieuwe Cao umc d.d. 19 april 2018 (NFU-18.3718);
- NFU-voorstel Cao umc d.d. 7 juni 2018 (NFU-18.6780).

De aanpassingen in onze voorstellen zijn gedaan op basis van het met u gevoerde overleg en signalen vanuit umc-medewerkers. Wij waren in de veronderstelling dat wij op 28 mei jl. elkaar genaderd waren en de verschillen overbrugbaar leken. Door alsnog terug te keren naar uw oorspronkelijke inzet van 13 december 2017 negeert u de stappen die van beide zijden tijdens het onderhandelingsproces zijn gedaan.

Voor wat de financiële kaders betreft zijn wij vanaf het begin van de onderhandelingen duidelijk geweest. Er is begrip voor uw wensen en die van onze medewerkers om tot een verbetering van arbeidsvoorwaarden te komen en tegelijkertijd zien de umc's zich gesteld voor de volgende financiële beperkingen:

- De medisch specialistische zorg heeft de komende jaren (2019-2022) te maken met zware ombuigingen. De noodzaak de volumegroei gefaseerd terug te brengen tot nul verhoudt zich niet met de autonome kostenontwikkeling van een vergrijzende bevolking en duurder wordende technologische ontwikkelingen en medicijnen. Die spanning moeten de umc's binnen een steeds minder groeiende budgettaire ruimte oplossen zonder daarbij het recht op zorg van patiënten aan te tasten.
- De umc's hebben anders dan de rest van de zorg te maken met forse pensioenpremiestijgingen in 2017, 2018 en 2019, die grotendeels door werkgevers moeten worden betaald.
- Wij hebben een deelakkoord over de toepassing van de loonruimteovereenkomst afgesloten bovenop de vorige cao zonder voor de inmiddels sterk gestegen ABP-premie in 2017 extra compensatie te hebben ontvangen van het kabinet zoals bij overige overheids- en onderwijssectoren. Anders verwoord wij hebben wel de lasten maar niet de lusten van de verplichte aansluiting bij een ander pensioenfonds dan die voor de zorg.

Verder hebben wij aangegeven dat de beschikbare loonruimte één keer kan worden uitgegeven en dat het gaat om de kosten van het totale pakket.

Ook de niet gedekte forse pensioenpremiestijgingen en overloop van kosten uit de vorige cao moeten uit de beschikbare loonruimte, de zogeheten en bij u bekende ova, bekostigd worden. Dit uiteraard naast de uit een nieuwe cao voortkomende arbeidsvoorwaardelijke verbeteringen.

Hetzelfde geldt bijvoorbeeld voor de kosten van reparatie van het derde WW-jaar. Volgens landelijke afspraken komt dit voor rekening van werknemers. Indien wij dit niet doen, dan gaat de financiering ten koste van de algemeen beschikbare loonstijging voor de komende cao-periode. Als compromis zijn wij bereid de premie voor werknemers (afhankelijk van het beroep op het derde WW-jaar in onze sector en naar verwachting in de orde grootte van 0,2% van het salaris) pas in te voeren vanaf 1 januari 2020. De kosten voor 2018 en 2019 komen voor rekening van de umc's.

Het is tevens goed hier er op te wijzen dat door samenloop van transitievergoeding en BWUMC (bovenwettelijke WW uitkering) de kosten bij beëindiging van dienstverband voor de umc's omhoog gaan; medewerkers blijven hun oude rechten behouden indien zij onverhoopt aangewezen blijven op een uitkering. Hier is in tegenstelling tot wat u beweert dus niet sprake van een verslechtering.

In het overleg op 28 mei jl. en in de bevestiging van ons laatste bod op 7 juni jl. hebben wij aangegeven op de grens te zitten van wat financieel mogelijk is op basis van de ova systematiek. Desondanks hebben wij aangegeven bereid te zijn verder te onderhandelen, dan wel met behulp van een bemiddelaar te verkennen of niet alsnog tot een cao akkoord kan worden gekomen. Onze uitnodiging hiertoe blijft staan.

Uit het door u gestelde ultimatum moeten wij afleiden dat u onze handreiking thans niet wenst op te pakken. Door terug te keren naar uw oorspronkelijk voorstel van medio december 2017 overtreft uw integrale voorstel de beschikbare financiële ruimte in vergaande mate. Daarnaast zijn wij van mening dat uw oorspronkelijke voorstel niet als marktconform kan worden aangemerkt voor een cao met een looptijd van één jaar. De door u gewenste looptijd van één jaar heeft binnen de systematiek van de ova tevens tot gevolg dat een gemiddeld lagere jaarlijkse salarisstijging kan worden geboden dan bij een cao met een langere duur.

Wij moeten helaas concluderen dat u willens en wetens een bod doet wat ver boven onze financiële mogelijkheden uit gaat, wat op geen enkele wijze marktconform is en waarbij u terug komt op eerdere wederzijdse concessies tijdens onze gesprekken. Wij kunnen het bod dus ook niet accepteren.

Zoals eerder gesteld achten wij het uitblijven van een cao niet in het belang van onze medewerkers. Bij het uitblijven van een cao overwegen wij als werkgever een salarisverhoging conform ons laatste voorstel door te voeren met als ingangsdatum 1 augustus 2018.

Wij verzoeken u nadrukkelijk het cao overleg te hervatten al dan niet met ondersteuning van een gezamenlijk aan te wijzen bemiddelaar.

Met vriendelijke groet,

Wouter Bos
Voorzitter NFU-LOAZ-delegatie